Žalovaný úřad opírá ono své skutkové zjištění o výsledek komisionelního šetření, jež konáno bylo v továrně stěžovatelčině dne 24. června 1921. Dle protokolu toho bylo prvním předmětem zjištění způsobu činnosti vzorkářů.

Jelikož však zástupci firmy, ač se zúčastnili komisionelního řízení, odepřeli podepsati protokol, o něm sepsaný, a podali protivyjádření, potírající okolnosti v něm zjištěné, žalovaný úřad však k vývodům jeho při vydání naříkaného rozhodnutí nepřihlížel, musel nejvyšší správní soud rozhodnutí to podle § 6 zákona o správním soudě zrušiti pro vadné řízení.

Další podstatnou vadu shledává nejvyšší správní soud v tom, že žalovaný úřad považuje činnost všech zaměstnanců, o které jde, za úplně stejnou, ač strana již v administrativním řízení to popřela a uvedla, že činnost jejich se liší.

Nález nejv. správního soudu ze dne 5./3. 1924, č. 3895/24:

Prohlížeče skla ve sklářském průmyslu, zaměstnané přijímáním a zkoušením jakosti hotových výrobků a vedoucí příslušné záznamy, nelze pokládati za pens. pojištěním povinné z toho důvodu, že jejich práce, předpokládající zvláštní odborné znalosti, nejsou podřízené ve smyslu ustanovení § 1, odst. 1. pens. zák. Neboť zákon nezprošťuje pojistné povinnosti jen zaměstnance, vykonávající práce podřízené, nýbrž i dělníky, kteří konají sice práce kvalifikované, avšak nikoliv převážně duševní, nebo jichž činnost nezáleží v pravidelném dozoru k pracím jiných.

Nález nejv. správního soudu ze dne 31./3. 1924, č. 1099/24:

Zaměstnanec ve sklářském průmyslu, jenž kvalitativní kontrolou vyrobeného zboží resp. zjišťováním jeho vad provádí dozor na práci, výkonnost a způsobilost sklářských dělníků, kteří mu výrobky svoje odvádějí, a vede o výsledku kontroly písemné záznamy, jest pokládán naříkaným rozhodnutím za osobu, jež k pracím jiných osob pravidelně dozírá. Jelikož stížnost toto nepopírá, nýbrž zabývá se jedině otázkou, lze-li jeho činnost považovati za převážně duševní, tedy brojí proti něčemu, co v naříkaném rozhodnutí vůbec nebylo vysloveno, byla stížnost zamítnuta jako bezdůvodná. Slyšení znalců zákon nepředpisuje; k hodnocení zjištěných výkonů zaměstnaných jest povolán úřad sám.

Nález nejv. správního soudu ze dne 3. dubna 1924, č. 5424/24:

Zaměstnanec textilního závodu, jenž obsluhuje vzorkový stav a zhotovuje za pomoci předloh, dodaných mu dessinatérem, vzorky, podle nichž teprve tovární zboží se vyrábí — tedy není činným jako samostatný vzorkář (dessinatér) — nepodléhá pens. pojištění.

Pojištění nemocenské.

(Sděluje dr. Jindřich Tučný.)

Zánik příslušnosti k okresní pokladně nemocenské. Účinnost ohlášeného vystoupení. Ustanovení § 13, č. 1, odst. 3. n. z., že pojištěnci z okresní pokladny nemocenské vystoupiti mohou jen, když prokáží, že jsou pojištěni proti nemoci u některé jiné pokladny v § 11 uvedené, lze rozuměti »jen tak, že jest prokázati, že v době, kdy pojištěnec vystoupí, t. j. kdy ohlášené vystoupení se stává účinným a kdy pomíjí příslušnost k okresní pokladně nemocenské, nastává bez přerušení poměr pojistný